

De impact van verschrikkelijk wereldnieuws

Dit artikel is gebaseerd op inspiraties van Marieke de Vrij, vrijgegeven in een uitwisseling met de deelnemers van De Vrije Mare Werkersdag op 3 september 2014.

Wie verstilling verduurt, in het eigen zelf ingebed, kan de wereld verdragen in de veelbelastheid van gebeurtenissen die daar geschieden. Wie in een rustige compassie zaken aan kan zien, én van liefde kan voorzien binnen het in ogenschouw nemen van wat je waarneemt, aan hen is het gegeven middels hartsbemiddeling verlichting elders op te roepen. Dit kan zelfs geschieden bij niet fysieke aanwezigheid. Echter als je alleen maar geshockeerd bent en steeds meer geshockeerd raakt en zelf sterker in onbalans gaat verkeren, dan versterkt het de onrust wereldwijd.

**‘Wie verstilling verduurt,
in het eigen zelf ingebed,
kan de wereld verdragen
in de veelbelastheid van
gebeurtenissen die daar
geschieden’**

Innerlijke stabiliteit

Gezien de vele buitengewoon gewelddadige ontwikkelingen in alle delen van de wereld van het afgelopen half jaar dringt de vraag zich op ‘Hoe ga je om met deze beelden en informatie’. En dien je wel alles te ervaren en met alles in contact te staan? Marieke gebruikt het beeld van de poot van een passer die diep in de ondergrond geboord staat, waardoor deze stevig overeind staat. De actieradius van de cirkel die de tweede poot kan tekenen, is afhankelijk van de sta-vastheid van de hoofdpoot. Is er een tekort aan innerlijke stilte in werking, dan wordt de hoofdpoot instabiel en word je letterlijk wankelmoedig, binnen alles waar je toe uitstaat, omdat het je te diep indringend uit balans brengt. De oproep is om als mens de innerlijke basis (de verankering van de hoofdpoot van de passer) te versterken door stilte-inwerking, rust-geving en door natuurbelevingen aan te gaan. Daardoor wordt de innerlijke stabiliteit beter gegrond, waardoor je bewust, in een ruimer perspectief, de wereld mee kan beleven zonder zelf uit het lood te raken. Je geeft dan vanuit je hart zonder dat je zelf leger wordt.

Compassie

Wanneer je ervoor kiest wereldschokkende gebeurtenissen vanuit een compassievol hart waar te nemen, en je bent diep genoeg in die stilte ingebed en dus verankerd, dan ben je in staat positieve energieën te bemiddelen. Je brengt namelijk positieve hartenergie in verbinding met wat geschiedt en geeft daarmee verlichting voor het leed dat elders plaatsvindt. Heb je op enig moment echter behoefte om je af te sluiten voor de impact van het wereldnieuws, doe dat dan (tijdelijk).

Want als je alleen maar geshockeerd bent en steeds meer geshockeerd raakt en zelf sterker in disbalans gaat verkeren, dan versterkt het de onrust wereldwijd.

Het gaat erom in welke mate je betrokken kunt zijn en hoe compassievol je er kan zijn zonder dat je jezelf uitleent. Het is niet de bedoeling dat het je allemaal niets doet, dat je onaangedaan blijft. De kunst is om te leren hoe je je geraaktheid omzet in compassie. Dat je eerst geraakt wordt, is een punt van menselijkheid en medeleven. Echter, het is het erbarmen dat je in een later stadium voelt naar wat geschiedt, wat helend is. Dus je geraaktheid heb je soms nodig voordat de vrije gift van compassie en erbarmen kan plaatsvinden.

Terwijl je in stilte in jezelf verankerd bent, is een compassievol hart als een bron die gevoed wordt om door te stromen.

Neutraliteit

De neutraliteit van waaruit je al of niet kunt kijken, heeft alles met stilteverdieping te maken. Bij nieuws of andere zaken die plotseling op straat gebeuren, overvalt het je. Je bent er niet op voorbereid en dan heeft dat de ergste impact omdat je in je onbevangenheid ineens beelden te verwerken krijgt die je diep raken. Het is een weg je erin te scholen om bij grote rampen en beelden uit bijvoorbeeld oorlogsgebieden, in stilte en neutraliteit te geraken. Je hebt een beeld ontvangen, de informatie is al binnen en dan is het zaak je zo snel mogelijk te bewegen naar de laag in jou van verstillings en neutraliteit. Dat is de oefenschool. Veel mensen verstaan onder verstillings: bidden om externe hulp. Dat is niet hetzelfde als de stilte in neutraliteit uit jezelf halen. Als er in de bewustzijns wereld van alledag in mensen veel opgekropte emoties actief zijn, zijn zij niet goed in staat om in neutraliteit te verstillen.

De diepte van de stilte-inwerking behoed je voor een vorm van traumatische inetsing in de eigen psyche van wat je waarneemt. De stilte-inwerking is als een donzen deken om je heen waardoor je het wel kan waarnemen, je wel je compassie er aan kunt geven, maar het minder inest.

Bijstand verlenen in betrokkenheid

Een inspiratie van Jules van der Veldt vult hierin aan:

Zie, u allen bent medereizigers naar dat wat uit het verborgene dient te geschieden. Waar ware betrokkenheid gestalte wordt gegeven, zal licht schijnen over wat verricht wordt en haar effect verbreed worden. Zo toon uw in vrijheid geschonken betrokkenheid, in uw naam.

Je kan niet altijd zelf op reis gaan om elders bijstand te verlenen. Maar doordat jouw compassie in het veld komt, heb je kans dat mensen in Nederland of elders in de wereld, gesterkt door die compassie, ineens voelen dat het tot hun persoonlijke opdracht

of mogelijkheden behoort om wel iets te gaan betekenen. We kunnen niet de hele wereld dragen, maar het is nooit bedoeld dat wanneer mensen compassie voelen, dat onbemiddeld zou blijven. Dat is betekenisvol.

De onstoffelijke wereld mag altijd meer betekenen, op verzoeken gedaan vanuit liefdeskracht en vraag voor ondersteuning, zeker wanneer het vragen zijn die in een universeel kader passen. Bij een aardbeving, grote calamiteit of oorlog, zijn de noodkreten echter vaak niet vanuit innerlijke stilte opgebouwd. Die worden wel waargenomen, geregistreerd en gesteund waar mogelijk. Maar wanneer er vanuit een inbedding van stilte en compassie gebeden ontstaan voor ondersteuning elders, dan wordt dat in een heel groot collectief veld geweven van waaruit begeleiding nog meer toe kan schieten. En als mensen op een intentieplek, thuis of waar men samenkomt om te mediteren of verstillings te zoeken, dan voelt de onstoffelijke begeleiding zich daartoe aangetrokken als de intentie tot zuiverheid zichtbaar is.

Het donkere aangezicht

De IS-aanhangers en andere strijders bidden vanuit stilte tot hun God en zij geloven heilig in hun doel, en hun gebed werkt ook. De onstoffelijke begeleiding stuurt op hun oproepen ook ondersteuning.

Er is een beleving gaande van genoegdoening, van recalcitrante groepen mensen die zichzelf ontkend en beperkt gevoeld hebben binnen hun vrije meningsuiting. Wie deze beperking gekend hebben, verwerken vaak hun trauma's daarbinnen niet in diepte, waardoor zij anderen wensen te traumatiseren met het zelf ondergane leed. Dat is wat nu geschiedt. De niet verwerktheid van diepere emotionele gevoelslagen die grootwoordig (wij zeggen wanstaltig) uitgelicht worden in beperkte visies, waar mededogen en compassie ontbreekt, wat afgrijzen oproept bij de degene die dat handelen ontmoet, die krijgt te maken met een muur van hardheid en die hardheid kent geen mededogen.

Het betreft hier mensen die in dit leven of in eerdere levens zich buitengewoon vernederd gevoeld hebben, of een begrensd geweten hebben, of niet serieus genomen zijn; waar de trauma's extreem en niet doorleefd, niet doorwerkt zijn, niet in een vergeving gekomen zijn. Dat brengt een verhardingslaag in hun persoonlijkheidsstructuur. Zij bouwen symbolisch een muur op. Achter die muur kunnen ze zelf schuilen, maar tegelijkertijd kunnen ze de wereld ook genadeloos ontmoeten als een vergelding voor eigen geleden lijden dat niet is verteerd. Dit creëert nieuw lijden bij anderen. Mensen die zich hierbij aansluiten hebben iets in zich wat resoneert op dat gebeuren.

‘Transformatie vindt vaak alleen maar plaats door de duisternis te ontmoeten en daar niet van weg te lopen’

Deze strijders luisteren naar woorden die ooit zijn vrijgegeven door een profeet als zijnde van God, en die woorden worden herhaald als een dogma, voor doelen die ze zelf verkiezen. De interpretaties van de woorden vinden plaats op het eigen niet verwerkte lijden van ooit.

Hoe gaat de onstoffelijke wereld hiermee om?

Zoals in het aardse stoffelijke leven vele gelaagdheden zijn, zo zijn er ook allerlei gelaagdheden in de onstoffelijke wereld. De dienstbaarheid van de onstoffelijke wereld aan het hogere goed dat in mensen leeft, vindt vanuit hogere onstoffelijke bewustzijnslagen plaats. Echter waar de emoties de overhand hebben en waar repressie, kwaadwillendheid en compassieloosheid actief is, daar sluiten andere lagere onstoffelijke gebieden op aan. Als de mens open is voor een emotionele gemoedstoestand die destructief is naar anderen, dan geeft de onstoffelijke wereld daar ook support aan en wordt dat versterkt. Met maar één doel: dat je wordt gespiegeld in de mate van je beleving. Pas wanneer je je eigen haat ontmoet, of je eigen kwaadwillendheid of hoe je een ander vernedert, door toegift van de onstoffelijke wereld daarnaar

toe, dan moet je je eigen schaduwkant en wat je daarmee bewerkstelligt uiteindelijk wel ontmoeten. Op het moment dat jij gaat transformeren in zo'n gebied wordt in de onstoffelijke wereld meegewerkt aan die transformatie en ben je op een goed moment ook ongenaakbaar. Zo noemen mijn begeleiders dat, niet meer indringbaar voor die lagen aldaar.

Je hebt het lichte aangezicht van God en het donkere aangezicht van God.

Bewust bewust worden

Transformatie vindt vaak alleen maar plaats door de duisternis te ontmoeten en daar niet van weg te lopen. Het doel is: dat ieder geschapen wezen tot de uiteindelijke bewuste bestemming terugkeert, namelijk om zijn bewustzijnsveld bewust te kunnen dragen en niet in onbewustzijn bewust te zijn. Dus wat wereldwijd geschiedt is een enorme transformatieopdracht om bewust bewust te worden in plaats van onbewust bewust. Zo is het altijd geweest en zo zal het zijn.

Er zijn mensen die moedwillig bewust kwaadaardig zijn en genieten van het kwaad dat zij verrichten. Ook dit wordt versterkt door de onstoffelijke wereld, maar dat is niet de hoge onstoffelijke wereld. Als je iemand wenst te steunen, krijg je andere waarnemingen dan wanneer je je ego wilt bevestigen of iemand onderuit wilt halen. Waar het om gaat is: is de intentie zuiver, ter bemoediging van de ander. De bedoeling is om tot zuiverheid te komen, met aan jezelf werken als basis. Het gaat om de wezenlijke intentie die in vele levens, niet eentje, geactiveerd is; dat je jezelf vrijmaakt van die dingen die zo traumatisch vooraan liggen, en je bewust als mens in het leven staat.

Verstilling, rustinwerking en natuurbeleving zijn dé ingrediënten om tot bewustheid te komen waardoor de impact van schokkend wereldnieuws beter gedragen kan worden.

In het boekje, **De Dialoog, De wezenlijke weg** beschrijft Marieke het volgende:

Zolang er wereldwijd geen bijstand is in traumaverwerking, zo lang zullen de oorlogen voortduren en zullen mensen anderen verwonden. Want zolang mensen niet gehoord en niet geweten worden elders op de wereld in wat ze doorstaan hebben, gaat dat inwendig zo vreten, dat een mens genadeloos kan worden naar anderen. Het is een oproep tot menselijkheid. Iedereen draagt medeverantwoordelijkheid voor het feit dat onverwerkt leed elders in de wereld, in de toekomst narigheid oproept.

Dialoog, de wezenlijke weg is te bestellen via:
www.devrijemare.nl/winkel.

**Door:
Marjo Gijsbers**

*Schrijver van esoterische romans en
Vriend van Stichting De Vrije Mare
www.marjogijsbers.com*

